

בס"ד ו' שבט ה'תשע"ו
הדלקת נרות - 16:39
צאת השבת - 17:31
רבנו תם - 18:03
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שש עשרה - עלון מס' 800
@ במוצאי שבת "ברכת הלבנה" משעה 20:03
@ ביום רביעי, הלולת ר' שלום שרעבי זצ"ל (הרשי"ש) זיע"א.
@ לקראת ט"ו בשבט, ראש השנה לאילנות,
יש לקנות פירות יבשים רק בהכשר מהודר.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטי"ן: "הדבר אשר" (ירמיה מו')

פרשת בא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלבי"ם: הפרשה:
 < המשך עשר המכות שהביא הקב"ה על המצרים. ארבה, חושך, מכת בכורות.
 < קורבן הפסח במצרים, לקיחת שֶׁה וסימון דם על המשקוף, ואכילת השֶׁה באותו הלילה.
 < ציווי בני ישראל לחוג את חג הפסח לדורות.
 < מכת בכורות, מתו כל בכורי מצרים.
 < יציאת מצרים "בעצם היום הזה".
 < דיני קורבן פסח לדורות הבאים.
 < דיני הקדשת בכורות לה'.
 < מצוות הגדה של פסח ומצוות תפילין.
"ולמען הספר באזני בנך ובן בנך" (י"ב)
 במסורה מצויה המילה "ולמען" פעמיים: ולמען תספר באזני בנך ובן בנך, ולמען תאריכו ימים. אפילו כאשר אדם דאג לעצמו ליהדות ויראת שמים, הרי עדיין מוטל עליו התפקיד לחנך את בניו ואת בניו ליהדות וליראת שמים, ולשם מילוי תפקיד זה מן ההכרח להאריך ימים, כדי שיהא סיפק למלאו כראוי. שבביל "למען תספר באזני בנך ובן בנך" יש צורך ב-"ולמען תאריכו ימים". (פני מבין)
"בנערינו ובזקננו נלך"
 פרעה שאל מי ומי ההולכים? (מי ומי=כלב ויהושע בן נון). הרי כולכם תמותו במדבר ראו כי רעה נגד פניכם **חַוץ מכלב ויהושע בן נון**, אז לאן אתם ממהרים? אף אחד מכס לא ישרוד! ענה לו משה: "בנערנו ובזקננו נלך בבנינו ובבנותנו" הגזרה היא רק על האנשים בני 20-60 שנה הנערים והזקנים אינם בעושה לכן כלונו יוצאים. (בעל הטורים)
"ולמען הספר באזני בנך ובן בנך... התעללתי במצרים"
 לכאורה למה הדגישה התורה 'באזני'? אלא שצריך לספר בצורה שהבן יהנה לשמוע את הנסים שה' עשה לנו במצרים. "באזני" גימטריא 70 לרמוז שיספר בשבעים לשון לכל אחד בשפה שמבין ואין עניין לספר דוקא בלשון הקודש אלא העיקר להגיד שבחו של ה'.
 נאמר "בנך ובן בנך" לרמוז לנאמר בגמרא שאם אדם תלמיד חכם ובנו תלמיד חכם ובן בנו תלמיד חכם שוב אין התורה פוסקת מזרעו שנאמר "לא ימוש מפיד ומפי זרעך ומפי זרע זרעך עד עולם". כל התורה רמוזה ב'בראשית'- נצתה תורה אדם יספר שבחי בורא. (החידוש היומי)
"וגם מקננו ילך עמנו"
 הכוונה שהבהמות ילכו מעצמם ובחשק כשיקריבו אותם, כמו שכתוב אצל אליהו בהר הכרמל שהפר שהקריב אליהו רץ בשמחה.
פנינת הניבים והפזמונים
יודע צדיק נפש בהמתו = אדם מפיר היטב את רחשי לבו של פלוני.
 [נאמר בדרך פלג בהתול ובהלצה].
דוגמה: מארגני התרומות לנצולי השטפונות לא פנו אל בעל חנות הבגדים, בטענה שהם מפירים אותו היטב, יודע צדיק נפש בהמתו.
מקור: יודע צדיק נפש בהמתו [משלי יב י]. (ניבוונכו)

האור החיים אומר יתכן שמשם קֶשֶׁר ארבה על המֶטָה ונטה אותו כך על ארץ מצרים. ובאותו ענין: **יש 8 מיני ארבה** = ארבה, סלעס, חרגול, חגב, גוז, ילק, חסיל, צלצל.
"ויאמר משה כן דיברת לא אוסיף עוד ראות פניך"
 עֹד ראות פניך- ראשי תיבות עֹרֶךְ. משה הפנה את ערפו לפרעה ויצא ממנו.
"וישאלו איש מאת רעהו... ויהי ה' את הן העם בעיני מצרים" - אם בני ישראל גומלים חסד זה עם זה ועוזרים אחד לרעהו בשעת הדחק, אז ה' נותן חן ישראל בעיני העמים.
"ראשון הוא לכם"
 אומרים חז"ל **יבוא ראשון** זה הקב"ה שנאמר אני ראשון, **ויפרע מראשון** זה עשו שנאמר ויצא הראשון אדמוני, **ויבנה ראשון** זה בית המקדש שנאמר כסא כבוד מראשון, **שבביל ראשון** זה ישראל שנאמר ראשון לציון הכם, **בחודש הראשון** שנאמר ראשון הוא לכם.
"יהיה כל בכור..."
 למה מדגישים דווקא על "מכת בכורות" המילה "מכת", ועל שאר המכות לא מדגישים המילה "מכת", רק אומרים "דם" "צפרדע" וכו'? אלא מפני שכל אחד מבין ש"דם" "צפרדע" וכו' זה דבר לא טוב, אבל "בכורות" לא מבינים מה לא טוב בזה, מפני זה מדגישים את המילה "מכת בכורות".
"ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה' עד בואנו שמה"
 אמרו חכמינו בגמרא, כי אלמלי לא ניתנה תורה היינו לומדים הרבה דברים מהבהמות והחיות כגון: צניעות מהחתול, גזל מהנמלה, דרך ארץ מהתרנגול וכיוצא בזה. הוא אשר אמר משה רבנו, כי כיוון ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה' עד בואנו שמה, עלינו ללמוד בינתיים ממקננו.
הסידור ממשל מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": http://www.hidush.co.il/ http://ladaat.info/

להוציא את מצרים מתוך עם ישראל

"כי אין כמוני בכל הארץ"

ר' יהודה נתן בהם סימנים: דצ"ך עד"ש באח"ב. ומדוע? דצ"ך - חטיבה ראשונה: "וידעו מצרים כי אני ה'". מלמד על מציאות ה' בגלל שאמר פרעה: "מי ה' אשר אשמע בקולו, לא ידעתי את ה'..." עד שאמרו בכמה השלישית: "אצבע אלוקים היא" - המטרה הושגה.

עד"ש-חטיבה שנייה: "למען תדע כי אני ה' בקרב הארץ". הקב"ה נתן בינה לחיות להבדיל בין יהודי למצרי. פרעה לא האמין עד שבדק ומצא והנה לא מת ממקנה ישראל אף אחד... פרעה מבין שה' בארץ ואומר: "לכו זבחו לאלוקים בארץ" - המטרה הושגה.

באח"ב - חטיבה שלישית: "בעבור תדע כי אין כמוני בכל הארץ". ברד הוכיח שאש והמים הם לא כוח בפני עצמם, ה' מחליט. ארבה הוכיח שהרוח מביאה מה שה' אומר ולא יכולה לקחת ללא רשות. חושך הוכיח שהמאורות הם לא דבר טבעי וה' מחליט מתי הם יאירו ומכאן גם המטרה השלישית הושגה: "כי אין כמוני בכל הארץ".

עד כאן זה היה להוציא את מצרים מתוך עם ישראל, ומכת בכורות הייתה המכה בשביל להוציא את בני ישראל במצרים...

"בניד כשחילי זתים" - חינוך

ההורים 'המתנדנדים' נוטים להתפשר ולוותר כאשר נוח להם, ולהיות מוחלטים וקשוחים כאשר נוח להם אחרת. על פי רוב הדבר תלוי במצב רוחם ובתנאים שונים הקשורים למקום ולזמן. להורים אלו חסרה שיטה קבועה ועקבית. הם אינם מסוגלים ליצור דפוסי התנהגות יציבים אצל ילדם. יש להדגיש את הנחיצות הגדולה של העקביות בחינוך הילד, כי זהו הבסיס של הצלחת ההורים בחינוך. הילד זקוק לסעד ולתמיכה כדי לדעת להבחין בין טוב לרע, ואת זאת ילמד מהוריו. אם ההורים מחליטים שלא מגיע לילד לקבל ממתק, עליו לדעת שהחלטתם היא הנכונה, ועליהם לעמוד עליה בעקביות. אם כתוצאה "מתנדנדים חזקים" יצליח הילד להשיג את שלו ולהפר את החלטות הוריו, הוא יוכח לדעת שסולם הערכים של הוריו אינו יציב, מצב זה הוא כישלון בחינוך. הילדים מכירים היטב את החולשות של הוריהם. הם מודעים בדיוק על איזו נקודה כדאי להם ללחוץ כדי לשמוע את ה'כו' המיוחל. בצורה זו אנו מפסידים את הסמכות. ההורים יודעים כי אם הילד ינדנד ו"יאיים" בעדינות, בסופו של דבר יקבל את מה שההורה לא רצה לתת.

ברכה והצלחה לילדינו
ישעיה ודליה נסימי היינו שבזכות המצווה והסיוע לזיכוי הרבים, יזכו לשנים רבות וטובות. יתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו כל משאלות ליבם ובכל מילי דמיטב, שירונו נחת ושלווה. מכל יוצאי חלציהם.

כל הישועות והברכות
רבי וזנכלי לוי היינו שתמו לסעודה הרביעית בליוון זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויזכו במהרה לזרע קודש בר-קיימא ויתברכו בכל מילי דמיטב, יתגשמו כל משאלות ליבם באושר ובפרנסה טובה והצלחה לכל משפחתם.

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל" משדר בליוון בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" מקום מיוחד לנשים בליוון בינה

ברכה והצלחה
למשה וזנכלי כהן שזיכו לשנים רבות וטובות ויתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וברכה לדור ואביטל כהן שזיכו לזרע קודש במהרה.

מרכות ואחיות לפסיים
למאור וזנכלי יצחק פור לרגל הולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות. וברכה לאלהינו ורינה נסימי ולנפתלי ותמר יצחק פור שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה
למשה וזנכלי כהן שזיכו לשנים רבות וטובות ויתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וברכה לדור ואביטל כהן שזיכו לזרע קודש במהרה.

מרכות ואחיות לפסיים
למאור וזנכלי יצחק פור לרגל הולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות. וברכה לאלהינו ורינה נסימי ולנפתלי ותמר יצחק פור שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

לע"נ הצנועה והעננה
בני דודי בת שמואל ז"ל נפטרה ח' שבט. יום שני 15:30 בבית העלמין מנחה וברכות ב"אוהל מועד"

לע"נ הצנועה והעננה
זליכה אהרוני בת שלום נפטרה יב' שבט. יום שישי עליה לבית העלמין שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצדיק והצנוע
נורי בן יצחק ז"ל ביום רביעי פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצדיק והצנוע
חביב בן רחמים ז"ל ביום שישי פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנועה והעננה
שולמית יצחק-פור בת עזרא ונובר ז"ל נפטרה יג' שבט. העליה לבית העלמין ביום שישי יב' שבט בשעה 08:30 יה"ר שתמליץ טוב בעד כל ילדיה וכל משפחתה

מרכות ואחיות לפסיים
לחי ושיני בוארון היינו לרגל הולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שתזכו לשנים רבות. וברכה לגבריאל וסיגלית כלימי ולאפרים ומרים בוארון היינו שירונו נחת מיוצאי חלציהם

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :		לעילוי נשמות :	
שלמה לארי בן מרים היינו משה נאמן בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו מרדכי עמרני בן רבקה היינו ישראל פריג' רפאל בן מרים היינו יצחק-חי כהן זזה בן פרידה היינו באבאי באבאי בן מורודי היינו ליון מלכה בן ריטה ועמרם היינו	אילן רפאל פרץ בן אנט היינו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת לאה בלק בת מרסל מנב"ת שרה מוסאי בת סרוור מנב"ת סיגלית כלימי בת דינה מנב"ת רזיה סינדי בת חוה מנב"ת מרים ועלני בת גולשן מנב"ת רחל מוסאי בת ג'הרן מנב"ת	הרה"ג יום-מיכאל אברג'ל בן רינה ז"ל יצחק שלומי בן דבורה ז"ל שם-טוב נאמן בן סולטנה ז"ל לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל חיים חייק'ה טחלוב בן שירין ז"ל איטו אבוטובול בת שמחה ז"ל נרגס דודי בת שרה ז"ל שרה בכורי בת חוה ז"ל	גולשן באבאי בת מרים ז"ל זוהרה אלבליה בת פריחה ז"ל מרים דודי בת פרי יצחק ז"ל אסתר נג'אתי בת שרה ז"ל טובה הרוני בת שאקוט ז"ל שרה נסימי בת ביבי ז"ל נהיית מוסאי בת פרי יצחק ז"ל קריינא דבורה בת יואל ז"ל
ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.		מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו	

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

תלמיד חכם שיצאו עליו שמועות רעות

שאלה: תלמיד חכם שיצאו עליו שמועות רעות שבער על כמה איסורים מן התורה, והלך אחר תאוות לבו, האם עדיין יש חובה לכבדו?

תשובה: כתב רבינו מאיר אבולעפיא הלוי (המכונה הרמ"ה, שחי לפני כשמונה מאות שנה, והיה חבירו של הרמב"ן, וחבר ספרים גם על פי הקבלה), שכל הדינים שנאמרו לעניין כבוד תלמידי חכמים, לא נאמרו אלא בתלמיד חכם אמיתי ירא אלוקים, אבל תלמידי חכמים המזלזלים במצוות ואין יראת שמים על פניהם, הרי אלו כקלים שבציבור, והם מחללים שם שמים.

מבואר מדבריו, שאין כל משמעות לחכמת התורה של הרב, אם אין בו יראת ה', וכמו שפסק להלכה מרן השלחן ערוך בזו הלשון: תלמיד חכם המזלזל במצוות ואין בו יראת שמים, הרי הוא כקל שבציבור.

ובגמרא במסכת מועד קטן (יז.) מובא מעשה בתלמיד חכם גדול, שהיו צריכים תלמידי חכמים שבדורו לתורתו, ויצאו עליו שמועות רעות, ונידה אותו רב יהודה על כך כיוון שיצאו עליו שמועות רעות. ומרן השלחן ערוך פסק בזו הלשון: הרב שאינו הולך בדרך טובה, אף על פי שחכם גדול הוא וכל העם צריכים לו, אין למדין ממנו עד שיחזור למוטב. ומקור דבריו מדברי הגמרא הנזכרים במסכת מועד קטן. מכל מקום עניין נידוי תלמיד חכם שחוטא אינו פשוט כלל, מפני רוב מעלת תלמידי החכמים, ותלמיד חכם זקן בחכמה או אב בית דין שסרח (דהיינו חטא) אין מנדין אותו בפרהסיא לעולם, אלא אם כן עשה כירבעם בן נבט וחבריו, אלא אומרים לו התכבד ושב בביתך. ועוד שיתכן שתלמיד חכם יחטא, ואחר כך ישוב בתשובה שלימה, ואז יסלח עוונו, אבל ענינים אלו מלאים בפרטים ופרטי פרטים, ויש לנהוג בכל דבר כפי שיוור גדולי התורה, תלמידי חכמים מובהקים שיעמדו על אמיתות הענין.

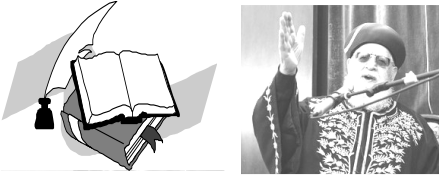
ביזיון תלמידי חכמים ועונש נידוי

כתב הרמב"ם (בפרק ו מהלכות תלמוד תורה), עוון גדול לבזות את החכמים או לשנאותן, ולא הרבה ירושלים עד שבזו בה תלמידי חכמים.

וכן אירע לפני כארבעים שנה, שאדם אחד ביזה את מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל בישיבת פורת יוסף, לפני קהל רב, ומרן רבינו זצ"ל נידה את אותו אדם, והלה הלך לגאונים רבי בצלאל זילטי זצ"ל רבה של ירושלים ולרבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל להתלונן על כך, והרבנים כששמעו על עניין הנידוי של מרן הרב זצ"ל, מיד נהגו במנוחה כדן התורה. ואחר כך בא המנוחה למרן הרב זצ"ל יחד עם הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל ראש ישיבת פורת יוסף, וביקש את סליחת הרב. ונידוי זה של גדול הדור הרי הוא חמור שבעתיים מנדרו של תלמיד חכם אחר, מפני שהמבזה את גדול הדור דינו כמבזה את רבותיו, וה' הטוב יכפר.

ועוד היה מעשה לפני כעשר שנים, באדם אחד שביזה את מרן רבינו זצ"ל ברבים, ובא מרן זצ"ל לבית המדרש "יחווה דעת", ונידה את אותו אדם. וכל תלמידי מרן זצ"ל נהגו בו ככל דיני המנוחה. עד שהלה התחרט מאד על מעשיו, ובא לפני מרן זצ"ל וביקש את סליחתו, ומחל לו מרן זצ"ל, וכתב לו על גבי נייר, כי אותו אדם אמנם בא לפניו והתנצל על מעשיו, ומעתה הרי הוא מוחל לו ומתיר את נידויו. ושב ורפא לו.

ובעת שישב שבעה על פטירת בנו, שאז באו רבים גם ממתנגדיו ומעליביו לנחמו, נהג כלפיהם מרן זצ"ל בכל אותות האהבה והכבוד, כי כן היה מנהגו תמיד, למחול על עלבונו, ולקרב את כולם לפעול יחד למען הגדלת התורה והאדרתה, למען מגמתינו המשותפת להרים קרנה של תורה.

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת בא

"ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו"=ס"ת מושחת אתה ולא דואג לעמך ולעבדך. "הטרים תדע כי אבדה מצרים"=הטרים אותיות מטרף אחת הושגה שאבדה מצרים. רואים מהפסוקים שאפילו המצרים ועבדי הקרובים ביותר החלו למרוד בפרעה עקב המכות שקיבלו והחלו לחתור תחתיו. ומטרה שניה תהיה על הים לקיים את הפסוק "גם את הגוי אשר תעבדו דן אנכי" והיא הושגה במכת בכורות. אמנם נשאר אלה אשר ירדפו אחרי עם ישראל ושם תושג המטרה במלואה. "ויאמר אליהם יהי כן ה' עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם, ראו כי רעה נגד פניכם", רואים בפסוק כמה אכזר ומסוכן פרעה, גם כאשר רוצה לשלחם כוונתו זדונית ורעה שאומר להם כל רעה נגד פניכם=ס"ת מידה. כך היו מידותיו קשות ורעות ואין טובתם של הגויים שלימה. "רעה נגד פניכם"=ס"ת הדם. אומר רש"י על הפסוק: "כתרגומו" התכוון לרעה. ומקום אחר שמעתי כוכב עולה לקראתכם במדבר והוא סימן דם והריגה. כשחטאו בני ישראל בעגל וביקש הקדוש ברוך הוא להורגם, אמר משה בתפילתו (שמות לב) "למה יאמרו המצרים ברעה הוציאם", זו היא שאמר להם ראו כי רעה נגד פניכם. מיד "וינחם ה' על הרעה", והפך את הדם לדם המילה שמל יהושע אותם. נלמד אנו משה רבינו ע"ה אפילו חרב מונחת על צווארו של אדם אל יתייאש מן הרחמים ותמיד יתפלל כדי להפוך את הדין. "ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה". ידוע מהי תשובת המשקל, אדם עז פנים ייקח את העזות ויהפך לעזות דקדושה. ממחר לכעוס יהפוך הכעס נגד המלעיגים והמלעיגים וההולכים נגד הקדושה וכו'. "כי בעה נגד פניכם"=ר"ת נכפר בדם המילה והקורבנות על העבירות אשר הולך אותנו שולל היצר הרע. "כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך". באמת זו מכת ארבה שיכסה את עין הארץ ואת כל הצמח. ישנו רמז שיאכל גם את האדם עצמו ויציק לו כמו אריה וגם יראה ופחד שתיכנס בהם. "הנני מביא מחר ארבה"=ס"ת אריה=יראה. ואין יציק לאדם! בגבולך אותיות גב לבך. "וכסה" אותיות סוכה שהיתה ביתם. "את עין הארץ" אל תקרי עין אלא עין. "ואכל את יתר הפלטה" אותיות פה הטל דהיינו שלא יוכלו לפתוח את פיהם ולהוציא את הטל וההבל שבפיהם. "הנשארתי" אותיות ראש. זהו הפסוק "וכסה את עין הארץ" ולא יוכלו לראות את הארץ. דהיינו שהאדם עצמו כולו יהיה מכוסה ולא רק השמים והארץ. רואים שעשר המכות במצרים הפרידו אחד מהשני וכל אחד מנסה להציל את עצמו ואת משפחתו ורכושו. ולא בכדי באו רק 10 מכות ולא פחות או יותר, לרמוז לנו שתשובת המשקל שלנו עם ישראל היא גם 10 דהיינו מנין אחדות דברים שבקדושה. וכך עשו עם ישראל במצרים וזכו להגאל. שנזכה לגאולה גם היום ולביאת משיח צדקנו, אמן.

(מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

סיפור עם תשובה נחרצת

שדרנית הרדיו הפופולרית חגית אורטל אהבה בעיקר את תכניתה "מגיבים למצב". לתוכנית זו היה רייטינג עצום, והעומס על מרכזיית הטלפונים באולפן בין השעות שלוש לחמש אחה"צ היה גדול. לאורטל היה חוש מיוחד לקלוט תוך משפט או שניים את איכותם של המאזינים ורמת מקוריותם. כך, תוך שאלה או שתיים, הערה קטנה לכאן או לשם, היא הייתה קולטת אם המאזין מקורי ומחדש או רק מאנף, ובעדינות ראויה לציין היא הייתה נפרדת ממנו תוך איחולי הצלחה בהמשך דרכו.

"מגיבים למצב" עם חגית אורטל לא הייתה עוד תכנית רדיו - היא הייתה מעין מפגש של דיאלוג לאומי על גלי האתר, היא ידעה לנווט את המאזינים למוקד האמיתי של דעתם, כדי לגעת באותם נימים חבויים של אמת פנימית, אם ישנה בכלל כזו. לא פעם ולא פעמיים, היא הובילה את המאזין לגלות סתירה בדבריו, "נכון, דעתך מקורית ומעניינת" היא אמרה לו, "אבל דומני שאתה סותר את עצמך..."

השתיקה והמבוכה מן העבר השני העידה שהדיאלוג-מונולוג הסתיים ולא בדיוק בכבוד גדול. חגית נהגה באותן שינויות לחפש מילים נעימות ולא פוגעניות כדי להיפרד מן המאזין ברוח טובה. היתה לה מה שמכונה בז'רגון העיתונאי: "רגישות מקצועית". ואולי בשל כך שמה הלך לפנייה כעיתונאית הגונה, שנעים לשוחח עמה.

חגית אורטל לא הסתנוורה מן הפרסום והאהדה, וידעה לטפח בית צנוע ואורח-חיים פשוט, בניגוד להילה התקשורתית שסביבה.

"מגיבים למצב, והפעם על גיוס בני הישיבות לצה"ל" - כך נפתחה תכניתה האחרונה. "כן מגייסים, לא מגייסים, למה מגייסים. אני מבקשת מכם לשמור על איפוק, על לשון נקייה, ובעיקר חוץ דעתכם בצורה מכובדת, כי התוכנית שלי איננה שוק... ומי המאזין הראשון...?"

במשך שעה וחצי עלו מאזינים ורובם ככולם תקפו את עולם הישיבות. כך, בלשון מאופקת, נקייה, אבל לעיתים שופכים דם בלי לגעת בסכין. חגית חשה שהתוכנית יוצאת מגדר שליטתה. משום מה לא נשמר האיזון בין בעד או נגד. עוד 30 דקות מסתיימת התוכנית ועוד לא עלה מאזין אחד שיסביר בצורה טובה את החשיבות של עולם הישיבות... היא הביטה בשעונה מודאגת, והעלתה עוד איש הייטק שמאלני שיגבב את עיקר אמונתו השדופה.

צביקה ענתבי היה שיפוצניק מוצלח ביותר ואהוד על כל לקוחותיו. מילה זו מילה. "אני בוגר ישיבה ולמדתי דרכי מוסר", נהג לטון באוזני לקוחותיו, שהיו מתפלאים על הגינותו וישרותו. "מיד כשאני מסיים את מלאכתי - אני אץ לבית המדרש לחטוף דף גמרא..."

רדיו היה הדבר האחרון שעניין את צביקה ענתבי עד לאותו אחה"צ, בעודו ניצב על מרפסת משפחת גוטליב לתקן את חוטי הכביסה שנקרעו והתריס שנשבר. במשך שעה שלמה הוא שמע ברדיו שלל התקפות - שלא מרצונו - על עולם הישיבות, עד שחש שאין הוא יכול להתאפק. הוא חייג בטלפון, ותוך צלצול או שניים העלו אותו על הקו... "ואתנו על הקו מר צביקה ענתבי, כן מר ענתבי, מה דעתך האם חובה לגייס את האברכים... או לא?"

"ובכן גבירתי", פתח השיפוצניק, "אנחנו ננהל שיחה מסודרת ובונה ברשותך. אני אתאר בקצרה תמונת מצב ואת תגידי בסוף תיאורי, נכון או לא נכון. ובסופה של השיחה את זו שתכריעי כן לגייס או לא לגייס". חגית אורטל נדרכה. מהר היא קלטה שהמאזין בעל העגה התימנית, שנון ומפתיע, אולי ממנו תצמח ישועה...

"ובכן גבירתי, היהודים אינם מיליטנטיים, הם לא עם של שואפי מלחמות, אין להם תאוות רצח בעיניים, ולא רצון בלתי מרוסן לכבוש ולהשתלט. העם היהודי הוא בדרך כלל שקט, מאופק, צנוע ורחמן. אמרי לי זה נכון או לא נכון?"

חגית השיבה: "נכון, נכון בהחלט". "אז נמשיך. אם נסכים שאנחנו עם שקט, רגוע, לא תוקפני, אזי אנחנו לא צריכים בכלל צבא. אנחנו לא רוצים להילחם

ולהרוג, אז לא זקוקים לצבא, מי צריך טנקים, מטוסים, ורובים? אלא מה אויבנו מאיימים לכולנו והקמנו צבא כדי להשיב אש. אז אמרי לי גבירתי, הצבא הזה, ביננו לבין עצמנו, הוא לא לכתחילה, הוא בדיעבד, כי אין לנו ברירה. זו צבא שהוקם מחוסר ברירה, נכון גבירתי?"

והעיתונאית מהנהנת ואומרת: "בהחלט נכון". "יפה, התקדמנו. עכשיו בואי נחשוף בפני המאזינים את הלוחם הישראלי הקלאסי והנערץ, בואי נקרא לו דורון דותן. ובכן דורון זה, עשוי ללא חת, מסתער על מחבלים, מפרק מטעני חבלה, משחרר שבויים, מסכן את חייו, ואף זוכה לצל"ש הגבורה. אחרי שבע שנות שרות קבע והוא כבר אלוף משנה, משתחרר ונוסע לארה"ב לעשות כסף גדול. את מסכימה איתי שזה לגיטימי?". "כן" משיבה חגית מסוקרנת.

"לגיטימי מאוד". "ובכן אלי"מ דורון שלנו" ממשיך השיפוצניק החביב צביקה ענתבי "מכיר בהוליווד אשה אלא מה, היא גויה, נוצרייה מלידה, ואין לה אפילו מחשבה דקה מן הדקה להתגייר, הוא אפילו לא מבקש ממנה להתגייר. התקשורת הישראלית שומעת על כך, והסיפור רץ בעיתונים וברדיו ובטלוויזיה, תסכימי איתי גבירתי שאף אחד מן העיתונאים לא יפגע באל"מ במילי דורון דותן. ההיפך, יפרגנו לו שהתחתן עם השחקנית הפופולרית, יתנו לו במה וכבוד והערכה... נכון או לא נכון גב' אורטל?"

חגית אורטל עצמה עיניים לחות באולפן, ולחשה למיקרופון "נכון". "ונכון שילדיו יהיו גויים גמורים?". "נכון".

"אז תגידי לי גבירתי, האיש הגיבור הזה חרף נפשו למות שנים רבות, בשביל מה? בשביל מי? בשביל שבניו יהיו גויים? מה יצא לו מזה? מה באמת הניע אותו לעמוד מול מחבלים ולהסתער? זו הרי שטות ממדרגה ראשונה. תסכימי איתי שיש אבסורד נורא בין רוח המלחמה שלו, לבין המשפחה שהיא הקים?".

"יש אבסורד", גמגמה חגית.

"אבל אני רוצה לסכם" ביקש ענתבי נחרצות "אני רוצה להסביר לך למה דורון דותן הלוחם המהולל, הקצין המיומן, מסר נפשו במלחמה. כדי שיהיה עם יהודי בעולם. כדי שתהיה צורה של יהודי בעולם. כדי שגרעין האמת של העם היהודי לא יאבד ולא ייעלם. אלי"מ דורון דותן מסר בעצם את נפשו למען בני הישיבות, כי הם ורק הם משמרים את הצלם האמיתי של היהודים, והם אלה שימשיכו את שרשרת הדורות של עם ישראל. משם, מעולם הישיבות, חלילה וחס, לא תגיע התבוללות נוראה כמו שפקדה את אל"מ דותן עצמו... שבניו הם נוצרים גמורים לכל דבר. כן, בואי נודה על האמת, שהצבא שהוקם בדיעבד, ונלחם בדיעבד, עושה זאת אך ורק כדי שקומץ לומדי התורה ישמרו על הגחלת היהודית. ועכשיו גב' אורטל תהיי אמיצה ואמרי למיקרופון פעם נוספת נכון או לא נכון?"

חגית אורטל מחתה דמעה טורדנית ולחשה "נכון". "ועכשיו בואי נודה על האמת. אם נגייס את בני הישיבות חלילה, תופעת ההתבוללות עלולה להתרחב, אז מי יישאר יהודי בעולם? מי? נכון או לא נכון?"

שתי שניות אחר כך שודרה מהדורת החדשות, וצביקה ענתבי שב למלאכתו.

"מר ענתבי", על הקו הייתה חגית אורטל, "השיחה שלך ריגשה אותי עד דמעות וכאלו נזרקה בך רוח נבואה. אחי הבכור - שמו דוד אורטל, הוא רב-סרן במיל, לוחם דגול, נשוי כיום לגויה בדרום-אמריקה... אני חייבת להודות שזו הפעם הראשונה בתוכנית שזכיתי שמאזין יעמיד אותי על מקומי ויגע בנקודה הכי כואבת של זהותי. אמרת מילים כדורבנות שדורשות המון מחשבה וחקירה. הלואי ויכולתי להיחלץ מן הבלבול שאופף אותי..."

"את בדרך הנכונה גבירתי" השיב ענתבי מסובב עוד בורג בתריס השבור "הבית שלי פתוח לארח את משפחתך בשבת הקרובה. אני אומנם שיפוצניק פשוט, אבל שיפוך בהשקפת עולם מוטעית, זה השיפוך האמיתי. ואת בהחלט ראויה לזכות בתואר הנכבד: מגיבה למצב". (קובי לוי, "העיתונאית")